

La gran mentida: cant del cigne?

L'anul·lació de les eleccions municipals en les localitats on va guanyar l'oposició, a més de deixar al descobert la naturalesa del règim de Belgrad, ha provocat l'aixecament en bloc de l'oposició.

Hi ha autòcrates tan aïllats per la seva cohort d'aduladors, beneficiaris directes del seu poder, que només tenen una lleugera idea de les realitats que corren per les venes del seu país. Dictadors que acaben sent víctimes de la guàrdia pretoriana que ells mateixos han creat per perpetuar-se en el càrrec. Slobodan Milosevic sembla ser un d'ells. D'altra manera no s'entén com va cometre l'enorme error, adornat amb la presumpció dels ignorants, d'imaginar que si anul·lava les eleccions municipals en aquelles localitats on els resultats li eren desfavorables, la gent es quedaria a casa seva reflexionant sobre el seu tràgic destí.

No ha estat així, òbviament, i ara deu estar a punt "d'ordenar l'afusellament" de tots aquells assessors que li van respondre amb un sí militar al seu suggeriment de segrestar —un cop més, no importa— la voluntat popular. Centenars de milers de persones demanen cada dia als carrers la seva dimissió i l'oposició ja qualifica el moviment de protesta com "la revolució democràtica que Sèrbia ha estat esperant des de fa cinquanta anys".

L'oposició mig clandestina a Slobodan Milosevic, liberals i nacionalistes, s'havia fixat l'objectiu de conquerir els consells municipals, entre d'altres coses, per posar fi al monolitisme informatiu d'un règim que va vendre una de les pitjors campanyes de genocidi d'aquest segle —la de Bòsnia— com la millor, l'única defensa possible de la pàtria sèrbia. Tenir la majoria en l'ajuntament de Belgrad vol dir, per exemple, entre d'altres prerrogatives, accés directe a la televisió municipal, controlada ara, com la immensa majoria dels mitjans de comunicació del país, pel règim de Milosevic. L'aposta de la coalició opositora Zajedno (Units) va ser refrendada en 15 de les 18 grans ciutats sèrbies, entre elles Belgrad.

La resposta del president serbi Slobodan Milosevic al triomf opositor, adduint irregularitats difícilment imaginables en un país absolutament "regulat", despulla en efecte el seu règim de qualsevol vernís democràtic. El col·loca davant la seva més flagrant contradicció i confirma les enormes mancances d'un aparell de poder entestat simplement a disfressar el seu passat de monolitisme comunista. Un *apparattxik* que ha passat, sense solució de continuïtat, de pilotar l'autogestió titista a encapçalar la

ARXIU / EFE

corrupció i el nepotisme més escandalosos sorgits d'una interpretació *sui generis* de la societat de mercat.

L'altre gran autòcrata dels Balcans, el president croat Franjo Tudjman, greument malalt, passa per dificultats similars. I no s'entén la seva figura sense la del president serbi. Mentrestant, l'aparell polític-militar dels serbis de Bòsnia, la criatura de Milosevic convertida en monstre, afronta el risc d'un enfrontament civil. La guerra i la crisi consegüent comencen a passar factura a les disfressades dictadures balcàniques.

Els manifestants de Belgrad han començat a insultar Milosevic amb el nom de Ceausescu. Mal senyal. Ell i la seva dona totpoderosa, Mirjana Markovic, haurien d'estar preocupats.

Eduard Sanjuan

Slobodan Milosevic. El president serbi, al front d'un aparell on regna la corrupció i el nepotisme més escandalosos, veu com la guerra i la crisi consegüent comencen a passar-li factura.